

गच्छतीत्यादौ न चेन्न संख्यान्यः । यत्र कर्मदादौ न विशेष्यत्वतात्पर्यं तदारण्य प्रथमान्ति । यदा धात्वर्थान्तिरिक्ताविशेषणत्वं प्रथमद्वयः तेन चेन्न इव गच्छतीत्यादिनां चोक्तं पचतीत्यादौ स्तोकादेश्वारण्य च द्वितीयद्वयम् । तस्य द्वितीयान्तोपस्थाप्यत्वाद्धारणम् । एवं आपारेऽपि न शक्तिगौरवात् । रथो गच्छति इत्यादौ तु खयापारे आश्रयत्वे वा लक्षणम् । जानाति इत्यादौ तु आश्रयत्वे नञ्प्रतीत्यादौ प्रतियोगित्वे निरूप्यत्वम् । उपमानादयथा शक्तियद्-क्षयोक्तम् ॥ एवं कोषादपि शक्तियद्-क्षयि वाचके त्रिचिन्ताप्यते यथा नीलादि-पदानां नीलरूपादौ नीलादिविशिष्टे च शक्तिः कोषे सुतपाहिता तथापि लाघवात् नीलादौ शक्तिः नीलादिविशिष्टे लक्ष्यते ॥ एवं एव-मानवात्त्वादिपि । यथा, कोकिलः पिकपद-वाच्यः इत्यादिशब्दात् पिकादिशक्तियद्-क्षयः ॥ एवं अवहारादिपि । यथा, प्रयोधकट्टेन घट-मानयेत्कृतं तत् श्रुत्वा प्रयोधकट्टेन घट आनीत-स्तदवधायै पार्श्वस्थो बालो घटानयनरूपं कायम् । घटमानय इति शब्दप्रयोध्यं अव-धारयति तत्र घटमपसारय गामानय इत्यादौ आवापोद्वापाभ्यां घटादिपदानां कार्यान्वित-घटादौ शक्तिं गृह्णाति ॥ एवं वाक्यशेषा-दिपि शक्तियद्-क्षयः । यथा यवमयचरुर्भवतीत्यत्र यवपदस्य दीर्घश्रुतिविशेषे आख्यायां प्रयोगः कञ्चौ च च्छानाम् । तत्र हि यथाया ओष-धयो न्यायन्ते तथैते मोदमाना इवोत्तिष्ठन्ति । “वसन्ते सर्वश्रेण्यां जायते पञ्चशतानम् । मोदमानाश्च तिष्ठन्ति यवाः कश्चिश्चालिनः ॥” इति वाक्यशेषात् दीर्घश्रुते शक्तिनिर्णयते कञ्चौ तु शक्तिभेदात् प्रयोगः । नानाशक्ति-कल्पने गौरवात् । हरिपदादौ तु विनिगमका-भावात्तानाशक्तिकल्पनम् ॥ एवं विवरणा-दिपि शक्तियद्-क्षयः । विवरणम् तत्समानार्थ-पदान्तरं तदर्थकल्पनम् । यथा घटोऽस्ति इत्यस्य कलसोऽस्तीत्यनेन विवरणाद्घटपदस्य कलसे शक्तियद्-क्षयः । एवं पचति इत्यस्य पार्कं करोति इत्यनेन विवरणादास्तास्य यत्कार्यकत्वं कल्पते ॥ एवं प्रसङ्गपदवाचिभ्यादिपि शक्तियद्-क्षयः । यथा, इह सङ्कारतरौ मधुरं पिको रीति इत्यादौ पिकपदस्य शक्तियद्-क्षयः इति । तत्र जातावेव शक्तिर्न तु यत्तौ अभि-चारादानत्वाच्च ॥ शक्तं पदम् क्वचिद्-बौगिकं क्वचिद्दं क्वचिद्बौगिकरूपं क्वचिद्-बौगिकरूपम् । यत्रावयवार्थ एव बुध्यते तद्-बौगिकं यथा पाचकादिपदम् । यत्रावयव-शक्तिरपेक्षित्वं समुदायशक्तिमात्रेण बुध्यते तद्दं यथा गोपदम्कपादि पदम् । यत्र तु अवयवशक्तिविषये समुदायशक्तिरप्यस्ति तद्-बौगिकं यथा पङ्कजादिपदम् । तथा हि

पङ्कजपदमवयवशक्त्या पङ्कजनिकर्तृरूपमर्थं बोधयति समुदायशक्त्या च पदत्वेन रूपेण पदं बोधयति । यत्र अवयवार्थरूपार्थयोः स्वात-न्त्र्यात् बोधस्तद्व्यौगिकरूपं यथोद्दिष्टादिपदम् । तत्र हि ऊर्ध्वभेदनकर्त्ता तदगुल्यादिरपि बुध्यते । इति सिद्धान्तसुक्तावली ॥
शाब्दिकः, पुं, (शब्दं करोतीति । शब्द + “शब्द-दहुरं करोति ॥” ४ । ४ । ३४ । इति ठक् ।) शब्दशाब्दवेत्ता । वैयाकरणः । आदिशाब्दिका यथा,—
“इन्द्रचक्रः काशस्तत्त्वा पिशली शाकटासनः । पाणिभ्यमरजैरेका जयन्त्यष्टादिशाब्दिकाः ॥” इति कविकल्पद्रुमः ॥
नवशाब्दिका यथा । क्रमदीप्तरः । सर्ववर्णा । पद्मानामभिभ्रः । बोपदेवः । सत्सर्वानन्दः । भरतमल्लिकप्रभृतयः ॥ शब्दसम्बन्धिनि, त्रि ॥
ग्राम, [न] कौ, वाम । इत्यमरटीकासार-सुन्दरी ॥
ग्रामनं, कौ, (ग्रामनमेव । स्वार्थे अच् ।) मारणम् । ग्रामिनिः । इति कैचित् ॥
ग्रामनः, पुं, (ग्रामन एव । प्रज्ञादात् ।) ग्रामनः । इति प्रणयम् ॥
ग्रामनी, स्त्री, (ग्रामनस्य यमस्येयमिति । ग्रामन + अच् । डीप् ।) दक्षिणा दिक् । इति राज-निर्घण्टः ॥
ग्रामिजं, कौ, यज्ञम् । पशुवन्दनम् । यज्ञपात्रम् । इति कैचित् ॥ (ग्रामिजुरिदम् । ग्रामिज + अच् । पशुहिंसनम् । यथा, भागवते । १ । १६ । ८ । “इहोपपूतो भगवान् न्यत्युः ग्रामिजकर्मणि । न काश्चिन्मियते तावद् यावदास्ते इहान्तकः ॥”) ग्रामीलं, कौ, (श्रम्याः विकारः । “श्रम्याट्-लच् ॥” ४ । ३ । १४२ । इति ट्लच् ।) भस्म । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
ग्रामीली, स्त्री, सुक् । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
शाब्दरी, स्त्री, शब्दरैवनिर्मितमाया । इन्द्र-जालादिमाया । इत्यमरभरती ॥
शाब्दविकः, पुं, शाब्दिकः । इति जटाधरः ॥
शाब्दुकः, पुं, शब्दुकः । इति शब्दरत्नावली ॥
शासुक इति भाषा ॥
शाब्दुकः, पुं, शब्दुकः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
शाब्दवं, कौ, (शब्दोपपत्तेश्च इदम् । अच् ।) देवदारु । इति राजनिर्घण्टः ॥
शाब्दवः, पुं, कपूरः । शिवमन्त्रौ । गुग्गुलुः । इति राजनिर्घण्टः । विवमेदः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
शम्भुपुत्रः । शम्भुपूजकः । शम्भुसम्बन्धिनि, त्रि ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । १२ । १६७ । “तत्र च प्रविशन्त्यथे बहवः शम्भवा गणाः ॥”) शाब्दवी, स्त्री, नीलदूर्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥
दुर्गा । यथा,—
“शाब्दवी देवमाता च चिन्ता रत्नप्रिया सदा ॥” इति तन्त्रवारे दुर्गाशतस्तोत्रम् ॥

शायकः, पुं, (शाययति शञ्च् । शी + शिच् + खुल् । यदा, श्रिते तूगौरे इति । शी + खुल् ।) नागः । इति जटाधरः ॥ (यथा, नैषधचरिते । ४ । १०१ ।
“प्रियसखीनिवहेन सहाय सा वरचयद्गिरमर्हसमस्यया । हृदयमर्मणि मन्मथशायकैः चततमा बहु भावितुमचमा ॥”) खड्गः । इत्यमरटीकायां खामी ॥
शार, त् क दीर्घः । इति कविकल्पद्रुमः । (अदन्त चुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) अशशारत् । इति दुर्गादासः ॥
शारं, त्रि, (शृ + चण् ।) कर्तुरवर्णः । इत्यमरः ॥
शारः, पुं, (श्रीयतेऽनेन श्रयाति वा । शृ + “शृ वायुवर्णनिवृत्तौ ॥” ३ । ३ । २१ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्या चण् ।) वायुः । इत्यमरः ॥
अशोपकरणम् । इति मेदिनी ॥ हिंसनम् । कर्तुरवर्णः । कुशे, स्त्री । इति कैचित् ॥
शारङ्गः, पुं, (श्रीयते आतपेः । शृ + “तरत्या-दिभ्यश्च ॥” उभा० १ । ११६ । इति अङ्गच् ।) चातकः । (यथा,—
“अष्टौ मासान् जलधर तवापेक्षया शुष्ककण्डः शारङ्गोऽहं निरवधिवनव्यानिनायाति जतुन्नात् । आस्तां तावत् सलिलकणिकालाभसम्भावनापि वर्षारम्भप्रथमसमये दारुणो वक्षपातः ॥” इत्युद्घटः ।)
हरिणः । (यथा, शाकुन्तले । १ । “एव राजिव दुग्धनः शारङ्गनातिरं हसा ॥”) हस्ती । भङ्गः । मयूरः । कर्तुरवर्णविशेषः । त्रि । इत्यमरटीकायां सुकुटादयः ॥
शारङ्गी, स्त्री, (शारङ्ग + डीप् ।) वाद्ययन्त्र-विशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥
शारदं, कौ, (शरदि भवम् । शरद् + “सन्धिवेला-दृतुनचच्ञोऽण् ॥” ४ । ३ । १६ । इति अच् ।) श्वेतकमलम् । इति राजनिर्घण्टः । (यथा, महाभारते । २ । ६१ । ३४ । “शारदीयकपजास्या शारदीयकगन्धया । शारदीयकसेविन्या रूपेण श्रीसमानया ॥”) शशम् । इति मेदिनीशब्दरत्नावली ॥
शारदः, पुं, (शरद् + अच् ।) कासः । वज्रुलः । हरिभृङ्गः । इति राजनिर्घण्टः । चरुः । इति मेदिनी ॥ पीतसुतः । इति हेमचन्द्रः । रोगः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
शारदः, त्रि, (शरदि भवः । शरद् + अच् ।) शरत्कालः । (यथा, मनी । ६ । ११ । “वासन्तशारदेर्मेघैर्मुञ्चैः स्वयमाकृतैः ॥”) नूतनः । अप्रतिभः । इति मेदिनी ॥ शाकीनः । इति विश्वः ॥
शारदा, स्त्री, सरस्वती । इति त्रिकाण्डशेषः । (यथा, महिम्नस्तोत्रे । “लिखति यदि महीला शारदा सर्वकालम् ॥”) दुर्गा । (यथा, भागवते । १० । २ । १२ ॥